

IK WEET DAT MIJN VERLOSSER LEEFT

 ...al de heilige dagen, is dit de dag, de dag van de opstanding. Komen samen met blijdschap van hart, omdat Hij leeft. En Hij zei: “Omdat Ik leef, leeft gij ook.” En wat een hoop is dat, waar wij op kunnen rusten, deze morgen.

² Nu, even voordat we de ochtendboodschap hebben, laten we ons hoofd nog even buigen voor gebed.

³ Dierbare God, wij zijn dankbaar vanmorgen om het volk te zijn dat naar Uw Naam wordt genoemd. Wij zijn zo blij dat wij het ons niet meer hoeven in te beelden, van een grote opstanding die komen zal; omdat het een realiteit voor ons is geworden, zoals we het in Uw Woord lezen, en zien dat Gij dit hebt beloofd, en het in onze ziel hebben gevoeld, dat Jezus leef-... [Leeg gedeelte op band—Red.]

⁴ O, wij denken vanmorgen aan de vele gevallen van hartzeer die er door het leven zijn geweest, en de vele droefheden die wij hebben meegemaakt, en de ervaringen die ons hebben verscheurd, en ons naar de winden van de aarde hebben geworpen. Hoe we onze geliefden hebben begraven, en wij bij het graf hebben gerouwd. En onze—onze zielen lijken bijna in ons te vergaan. Maar dan kunnen we denken aan vandaag; o, wat het betekent, dat Jezus uit de dood is opgestaan! Hij nam elke macht van de vijand weg toen Hij opstond, in triomf. Hij nam alle schaduwen weg. Nu wandelen wij in het kostbare licht van Zijn opstanding.

⁵ O, we kunnen het ons voorstellen, deze morgen zo'n negentienhonderd jaar of langer geleden, toen twee kleine vrouwen op weg naar het graf zich afvroegen wie de steen zou wegnemen. Maar God had het al verplaatst. En Degene die vastgehouden was, was opgestaan uit de dood, en sprak tot hen. En zei: “Ga, vertel Mijn discipelen en Petrus dat Ik ze in Galilea zal ontmoeten.”

⁶ O, wat danken wij U voor deze geweldige ervaring, dat wij nog steeds getuige kunnen zijn van die opstanding; het wordt voor ons net zo echt als het was voor hen die ochtend, want Hij is opgestaan uit de dood.

⁷ Vergeef ons onze zonden en onze tekortkomingen, alles wat wij hebben gedaan of gezegd of zelfs maar hebben gedacht dat verkeerd was, Here. Wij bidden dat U ons deze dingen wilt vergeven. En verzegel ons diep. Kom vanmorgen dichterbij. O,

vele malen staat U in de schaduwen, wanneer onze problemen zo diep zijn.

⁸ Toen Maria zich die morgen van het graf keerde en weende, en ze hoorde een Stem achter zich, die zei: “Waarom weent gij?” Hij stond net achter haar, keek gewoon naar wat er gebeurde. En toen Hij haar naam uitsprak, wat moet haar hart een sprong van vreugde hebben gemaakt, omdat haar Heer uit de dood was opgestaan.

⁹ O, spreek tot ons deze morgen, Here. Geef ons Uw Woord en Uw Geest. En verzeker ons opnieuw deze morgen, als we over de profeten en verschillende spreken die op deze geweldige tijd hebben gewacht.

¹⁰ En wij wachten op de algemene opstanding in de laatste dagen, wanneer onze Heer terug zal komen. Tot die tijd, Here, houd ons gezond, gelukkig, vol vreugde, verblijd. En niet levend van brood alleen, maar door elk Woord dat uit de mond van God uitgaat, mogen wij leven. Sta het ons toe, Vader, want we vragen het in Zijn Naam, Die opstond uit de dood en de verzekerdheid gaf van onze opstanding. Amen.

¹¹ Toen ik de weg afreed, net enkele ogenblikken geleden, en zat te denken, terwijl de vogels zongen, wat een lente is het vandaag! Nadat. . .Hoe toepasselijk is Pasen! Nadat de grote donkere en koude winter voorbij is, en al zijn sneeuwstormen enzovoort, breekt dan de zonschijn door. En de komst van de zon brengt nieuw leven, nieuwe hoop, nieuwe seizoenen, nieuwe gewassen, nieuwe bloemen. Alles komt tot leven. Hoe dat een man, die niet eens de Bijbel had om te lezen, toch kon weten dat er een God is. Als hij gewoon naar de natuur kon kijken, hoe het gaat en komt; het najaar is de kruisiging; het voorjaar is de opstanding; en het ziet God gewoon in alles.

¹² En ik dacht, toen ik vanmorgen mijn kleine vogeltjes buiten in de tuin hoorde zingen, mijn kleine roodborstjes, want ik hou gewoone van ze. Ik noem ze mijn kleine radio's. En ik ga naar buiten en zet mijn radio aan, 's morgens, en luister ernaar.

¹³ En nu, weet u, het kleine verhaal over het roodborstje. Hij was een klein bruin vogeltje, volgens het verhaal, tot Goede Vrijdag. En er was Eén die alleen stierf, en er was niemand om Hem te helpen. En Hij stond alleen. En Hij werd genageld, en, aan een kruis. En een kleine bruine vogel probeerde Hem van het kruis te bevrijden. En door heen en weer te stoten tegen de spijkers, en tegen de doornen op Zijn hoofd, kreeg hij zijn kleine borst helemaal rood met bloed, en sindsdien is het rood geweest.

En ik dacht: “O God, dat is het soort schild dat ik wil.”

¹⁴ En als u het opmerkt, het kleine roodborstje, als hij tegen zichzelf aan het pikken is; net onder dat kleine rode laagje veren, is het zwart, het zijn zijn overige veren. Maar het—het rode schild beschermt hem.

15 Dat is wat ik wil. Ongeacht hoe goed we zouden proberen te zijn, zijn wij nog steeds zondaars. Maar slechts dat kleine rode schildje is alles wat er nodig is om hem anders te maken dan andere vogels. Dat is alles wat er voor nodig is om ons anders te maken dan de wereld, is slechts dat kleine rode schildje van Zijn genade.

16 Wij komen vanmorgen op Pasen, zoals bij elke Paasmorgen kijken we ernaar uit om samen te komen bij deze vroege zonsopgang. En het is de afgelopen jaren mijn voorrecht geweest om hier naar de tabernakel te komen en de mensen te dopen en tot hen de opstanding van de Here Jezus te prediken.

17 En terwijl ik aan het studeren was, gisteravond, tijdens de storm, en dacht: “Wat zouden passende woorden zijn om morgenochtend te zeggen, tijdens deze opstandingsdienst?” En mijn gedachten vielen op dit onderwerp dat onze broeder zojuist heeft gelezen uit Job het 19e hoofdstuk en de—het 23e tot het 27e vers. “*Ik weet dat mijn Verlosser leeft,*” zei Job. En dat koos ik als onderwerp.

18 En dat wij komen, waarom we komen? Het is alleen voor dit doel; dat wij nieuwe hoop kunnen vinden.

19 Wij zijn hier op deze aarde en wij weten dat wij in duisternis leven. We hoeven ons deze dingen niet in te beelden, of onszelf voor de gek te houden, als het ware, omdat wij weten dat wij in de schaduwen van de dood leven. Elke keer als we een ambulance zijn sirene horen loeien, wanneer we het kerkhof passeren, wanneer we een ziekenhuis zien, elk grijs haar, worden wij eraan herinnerd, dat wij verdoemde mensen zijn, voor zowel jong als oud.

20 En wij komen op zo'n ochtend om hoop te verzamelen, nieuwe hoop, over waarom we hier zijn en wat het doel is. En ik denk dat dit een prachtige tijd is om na te denken over de hoop die God ons gegeven heeft. Nu, wij willen dit eerst in onze gedachten brengen, dat er niet één ding is dat ons kan vernietigen totdat het doel is vervuld van Hem die ons schiep. Er kan niets zijn. Wij zijn gemaakt voor een doel.

21 Deze kerk werd hier met een doel gebouwd. Dit fundament werd niet gegraven, en de hoeksteen werd niet gelegd, en de blokken werden niet in het—het gebouw gelegd, en het dak en het interieur werden niet hier geplaatst om alleen maar te zien of het gedaan kon worden. Het werd hier geplaatst door een doel, of voor een doel.

22 Uw huis waarin u woont, werd niet per toeval daar gezet, of iemand die gewoon zijn tijd verspilde. Uw huis werd gemaakt met een doel, om een doel te dienen.

23 Als u vanmorgen hiernaartoe hebt gereden, in uw auto, die auto werd niet gemaakt om alleen te zien of hij gemaakt kon

worden. De materialen werden niet door de mens verspild. Het werd hier gezet voor een doel, en om een doel te dienen.

²⁴ De kleding die u draagt, was niet slechts om te zien of iemand iets kon maken. Het was met een bedoeling.

²⁵ Het voedsel dat u eet, werd niet op de aarde verbouwd om het slechts te zien groeien. Het werd gemaakt om een doel te dienen.

²⁶ En God hoefde niet zomaar een boom te maken om gewoon een boom te zijn. Hij maakte een boom voor een doel.

²⁷ En God maakte u en mij niet, om alleen maar te zien of Hij het kon. Hij heeft ons gemaakt voor een doel. Daarom is er een doel mee, dat wij allemaal hier zijn. U bent hier niet alleen maar om nog een mens te zijn. U bent hier omdat God u voor een bepaald doel heeft gemaakt. U bent niet hier om slechts het voedsel te eten dat God deed groeien. U bent hier niet om slechts in het huis te wonen dat—dat de mens maakte, of om de kleding te dragen die iemand gemaakt heeft. U bent hier voor een specifiek doel. Ongeacht hoe klein u bent, hoe groot u bent, hoe belangrijk u bent, of hoe onbelangrijk u bent, u bent hier om een doel te dienen.

²⁸ Net zoals mijn vinger er hier voor een doel is. Mijn nagel aan mijn vinger heeft een doel. Mijn oog, en elk deel van ons lichaam, is er om een doel te dienen. En, het werd hier niet geplaatst om slechts te zien hoe het eruit zou zien toen het hier werd geplaatst, maar het werd hier geplaatst om zijn doel te dienen. Het was Gods goddelijke plan om dat te doen.

²⁹ En als wij hier voor een doel werden gezet, dan is er niets dat ons kan vernietigen totdat Gods doel vervuld is. Niets kan ons schaden, totdat dat doel, waarvoor God ons hier heeft geplaatst, geopenbaard is. Ongeacht hoeveel problemen wij hebben, hoeveel hartzeer of verdriet wij meemaken, dit zijn allemaal redenen, en er is een reden voor.

³⁰ We zullen, bijvoorbeeld, Noach nemen, in de Bijbel. Er was een vloed die opkwam, en de hele aarde werd vernietigd. De vegetatie en alles werd vernietigd, behalve Noach en het zaad dat hij in de ark had meegenomen.

³¹ Gods doel kan nooit worden verslagen. Er is niets dat het kan verslagen. Dus wat zouden we vandaag gelukkig moeten zijn, rustend op die prachtige openbaring van het Woord van de levende God, dat er noch tegenwoordige dingen zijn, noch dingen die kunnen komen. Er is geen ziekte, geen verdriet, geen dood, geen gevaren, of niets dat ons kan scheiden van het doel van de levende God. Wat God zich in Zijn gedachten heeft voorgesteld, wat God zich in Zijn hart heeft voorgenomen te laten geschieden; er is geen demoon, er is geen macht, er is niets dat ooit Gods grote onsterfelijke, eeuwige plan kan scheiden. Het moet zijn zoals God heeft gezegd.

³² Dan komen wij erachter dat in de dagen dat de hele wereld vernietigd zou worden door een vloed, dat God een voorbereiding trof. Een voorbereiding voor welk doel? Om Zijn doel te behouden. Hij deed het in de dagen van Noach.

³³ En Hij doet het vandaag. Hij heeft een voorbereiding gemaakt, om Zijn eigen doel te behouden. Hij zal een Gemeente behouden. Hij zal een volk behouden. Hij zal onderdanen behouden voor Zijn grote domein, dat de dood niet kan vernietigen. En wij beseffen dat het door geloof is dat we dit geloven, maar de opstanding produceert een vast fundament waarop ons geloof rust. Niets kan het vernietigen. Zoals de dichter eens schreef:

O, wat een voorsmaak van Goddelijke heerlijkheid!

Erfgenaam van redding, vrijgekocht door God,
Geboren uit Zijn Geest, gewassen in Zijn
Bloed.

³⁴ Wat een verzekerdheid, op deze vaste Rots, de opstanding van onze gezegende Geliefde, de Here Jezus. Niets kan het vernietigen. Het werd geplant. Het is het Zaad van God. Het is een doel van God om ons de gezegende Heilige Geest te geven. Het is het doel van God om ons tekenen en wonderen en mirakelen te tonen. Het is het doel van God, en niets kan het vernietigen. Alle machten van de hel zouden zich er tegen kunnen inzetten, maar het zal overwinnen. We hebben Gods Eeuwige belofte. Er mogen leraren, er mogen ismen opkomen, er mogen grote programma's opkomen, er mogen dingen zijn dat het eruitziet alsof het vernietigd zou worden, maar het kan nooit vernietigd worden. Het is het doel van God om ervoor te zorgen dat het zal overwinnen. Dan is het niet aan mij, en is het niet aan u, of het zal worden vernietigd of niet. Het is aan God. En wij kunnen erop vertrouwen dat God onze erfenis nooit vernietigd zal laten worden, want het is Zijn doel om het ons te geven.

³⁵ Nu, wij zouden vandaag ook denken, over vernietigingen, proberen te vernietigen. Wij hebben de belofte van Christus zelf.

³⁶ Wij denken aan de Hebreeuwse jongelingen, toen God een doel voor hen had. Toen ze ginds in Babylon waren, en de oven zeven keer heter werd verhit dan hij ooit werd verhit, om het doel van God te vernietigen. En heel Babylon was in oproer. Ze waren vastbesloten, Satan was het, om het doel van God te vernietigen, want hij wist dat die jongelingen de oven in gingen. Dus maakte hij de oven, toen ze hem verhitten, zeven keer heter, om er zeker van te zijn dat het programma van God vernietigd zou worden. Maar God wilde Zijn macht vertonen, en heel Babylon en de hele hel konden dat doel niet tenietdoen. Nee meneer. Ongeacht of ze die oven een miljoen keer heter hadden kunnen verhitten, zou het nooit het doel van God hebben vernietigd. God wilde laten

zien dat Hij een God van bevrijding was, en dat Hij bevrijding zou brengen aan wie Hij het maar wilde brengen, en niets zou Zijn programma in de weg staan.

³⁷ Dus toen ze de oven verhitten, wisten Sadrach, Mesach en Abednego niet of zij uit die oven zouden komen. Want zij zeiden zelf: “Onze God is bij machte ons te bevrijden. Maar nochtans zullen wij niet voor het beeld buigen.” God had iemand die Hem zou dienen, en Zijn doel zou niet worden tenietgedaan. Vuur kan niet—kan het doel van Gods plan niet tenietdoen.

³⁸ En o, wat hou ik ervan om dit vanmorgen te zeggen. Al de waterstofbommen in de wereld zouden nooit de opstanding van Zijn Gemeente teniet kunnen doen. Al het wegverklaren en al de wiskunde, en—enzovoort, waar deze intelligente wereld haar doel mee heeft vermomd om er iets aan te doen om het geloof van Gods kinderen te vernietigen, het zal het nooit doen. Dat geloof zal voor altijd voortleven.

³⁹ Het was het doel van God om te laten zien dat Hij macht had over de wilde beesten van het veld. En ze hadden een keer een aantal leeuwen in een grot gestopt. En ze hadden hen uitgehongerd totdat ze zo hongerig waren dat ze een—een persoon aan stukken konden scheuren, gewoon met één grote greep. En de duivel dacht: “Zeker zal ik in staat zijn om deze profet Daniël te vernietigen.”

⁴⁰ Maar Daniël had zich in zijn hart voorgenomen om het doel van God te doen. En God had dat in zijn hart gelegd. Voordat Daniël dit verlangen kon hebben, moest er iets zijn om dat verlangen tot stand te brengen. Voordat hij dat geloof kon hebben, moest er iets zijn om hem te vertellen dat er een God was die kon bevrijden.

⁴¹ En, o, wat valt dat vanmorgen samen met het geloof, het levende geloof van de levende God in Zijn Gemeente. Er is iets in ons hart dat ervan spreekt dat er een land is voorbij de rivier. Ik kan mijn vinger niet op dat Land leggen, en niemand kan dat, maar er is iets aan onze binnenkant dat ons vertelt dat:

Het graf is niet zijn doel;
En stof zijt gij, en tot stof zult gij wederkeren,
Werd niet gesproken van de ziel.

⁴² Er is iets in ons, een vuur dat brandt, een licht dat door God werd aangestoken, en geen briezen die het kunnen uitblazen. Er zijn geen kiltens in de kerk, er is geen onverschilligheid onder de mensen, geen vervolging vanuit de wereld die een vlam kan uitblazen die God heeft aangestoken. Want het is Gods doel dat Zijn brandende fakkel van vrijheid zal branden tot de Komst van de Here, en geen machten kunnen het uitblazen. Ze zullen het alleen maar feller laten branden als ze blazen. Het is door de eeuwen heen bewezen dat vervolging de Gemeente sterker maakt.

43 En Daniël, zonder te weten hoe God het zou gaan doen, en zonder te weten of God het zou gaan doen, maar wetend dat Hij ook in staat was om het te doen, en wetend dat iets diep in hem, hem dat vertelde. Zie, God had een doel. Hij liet alles naar dat doel toewerken.

44 En alles vandaag, ongeacht hoe onverschillig wij soms lijken te zijn, en hoe vreemd de dingen gaan, en hoe de Gemeente in *deze* toestand en in *die* toestand komt, het is allemaal het Goddelijke doel van God om ons te vormen en ons te maken op Zijn Eigen manier. Wie weet meer hoe het materiaal te vormen dan de Schepper?

45 En de leeuwen konden de profeet niet opeten, want God stuurde een Engel. Hij liet een Engel aanwezig zijn, om deze profeet te beschermen, want God had een doel. Hij wilde die zelf verheven koning Zijn machtige hand laten zien, en Zijn doel.

46 Ik denk dat er dat vandaag aan de hand is, dat God een volk klaarmaakt, zodat Hij Zijn machtige hand kan tonen, om Zijn machtige doel te vervullen. O, ik ben zo blij vanmorgen dat Hij in mijn hart leeft, dat Hij geen dode God is. Hij is een levende God. En heel diep binnenin mij. . .

47 Gistermorgen zat ik in een kappersstoel om mijn haar te laten knippen. Een jongeman was mijn haar aan het knippen, in de zaak van broeder Egan. En ik zat gewoon daar met mijn hoofd naar beneden. En o, ik ben zo moe geweest. Mijn samenkomsten zijn zo lang geweest, en ik probeer 's ochtends weg te komen voor een beetje rust, voordat deze volgende diensten beginnen. En ik was zo moe dat het leek alsof mijn hart gewoon zou ophouden te kloppen. En terwijl ik daar zat, kon ik ineens iedereen horen praten, maar het leek alsof ik buiten in de ruimte was.

48 Ik dacht: "Heb ik een hartaanval gehad, en ga ik gewoon heen vanuit deze kappersstoel?" Ik dacht: "Vraag me af of dat is wat er gebeurt?" Ik voelde mijn handen; ze waren gevoelloos. En het leek alsof mijn hart was opgehouden te kloppen. En ik dacht: "O, maar er is het Evangelie dat gepredikt moet worden. En er is geen macht die mij kan nemen totdat Gods doel is vervuld."

49 Er is niets dat mij kan kwetsen, niet één ding, totdat Gods doel is vervuld. En wanneer dat vervuld is, wil ik samen met Zijn doel gaan. Als Hij klaar is, dan ben ik dat ook. Wanneer Hij klaar is met mij, ben ik klaar met het leven.

50 Wanneer Hij klaar is met u, bent u ook klaar. Dus wat maakt het uit? God houdt het allemaal in Zijn hand. Of wij nu jong of oud zijn, wij weten niet wanneer Gods doel vervuld en voltooid zal zijn. God neemt soms kleine baby's, om te laten zien dat Hij hun kleine ziel kan leiden. Alles wat Hij doet is voor een reden. Hij zei dat zelfs geen mus uit de hemel kan vallen zonder dat Hij het weet. Alles werkt voor Zijn doel, precies op het uur en op het

tijdstip. Het is allemaal in Zijn Goddelijke plan. Niets kan het vernietigen.

⁵¹ Hoe het een verzekerdheid was, voor Abraham, nadat hij God had gevonden, en wist dat God een doel had. Dat Hij met dit doel door Abraham en Sara een zoon zou brengen. En door deze zoon, Isaak, zou de Here Jezus komen. En met dit doel, bracht Hij Sara en Abraham voort, en zou hen tot een groot volk maken, en deze zoon voortbrengen; en nam de allerslechtste mensen die er konden zijn om het mee te doen.

⁵² Hoe vreemd, dat God op mysterieuze wijzen doet! Wel, het leek dat, als Hij een kind op die manier naar de wereld had willen brengen, dat Hij een vrouw zou hebben genomen die vruchtbaar was. Het leek dat Hij een man zou hebben genomen die niet onvruchtbaar was. Zoals Abraham en Sara, ze waren heel veel jaren getrouwd geweest, en zij was onvruchtbaar. Ze kon geen kind voortbrengen. Wel, het leek dan dat Hij een jonge vrouw zou hebben genomen die vruchtbaar was, die dit kind had kunnen voortbrengen. Maar God houdt ervan om Zijn genade te vertonen. God houdt ervan om iets te nemen dat niets is, en er iets van te maken, want Hij is Schepper.

⁵³ Daarom nam Hij u en mij. Wij waren niets, opdat Hij Zijn eigen kinderen kon maken uit ons, die ellendig waren en armzalig en verloren en blind, en liefdeloos, om ons tot Zijn lieflijke kinderen te maken. Het is Gods doel om zo te doen.

⁵⁴ En dan ook, het leek dat God een jonge vrouw en een jonge man zou hebben genomen om dit te hebben gedaan, een jonge vrouw en een jonge man die net getrouwd waren. Dat Hij zou hebben gezegd: "Nu, u hebt geen kinderen gehad. En Ik ga ervoor zorgen dat u, uw eerste zoon geboren wordt, en Ik ga . . . Hij zal Mijn Isaak zijn."

⁵⁵ Maar God koos een man van vijfenzeventig jaar oud, en een vrouw van vijfenzestig, om Zijn doel te doen, om te laten zien dat u zowel jong als oud kunt zijn; God kan nog steeds, en zal ook, Zijn doel uitwerken. Zeker. En toen Abraham vijfenzeventig was, kreeg hij de belofte van God. Hij vertelde het aan Sara.

⁵⁶ En nu zei de duivel: "Weet je wat? Ik ga dat gewoon een tijdje uitstellen. Ik geloof dat als ik ze zo oud laat worden, dat ze het geloof zullen verliezen, en weten zullen dat het niet kan gebeuren. Als ze al trillen op hun vijfenzeventigste; als ik dat maar even weg kan houden!" En hij hield het weg, totdat Abraham en Sara gebogen waren in leeftijd, grijze haren en gebogen schouders.

⁵⁷ Het laat alleen maar zien dat niets Zijn doel teniet kan doen. Zelfs de dood kan Zijn doel niet tenietdoen. "Abraham was zo goed als dood." En Sara's schoot was al veertig of vijftig jaar dood, maar niets kan Gods doel doen mislukken. Haar lichaam was oud; het was gerimpeld; de melkaders waren opgedroogd.

Haar hart was zo zwak dat het de bevalling niet had kunnen doorstaan. Maar God liet ons daar weten, dat Zijn doel niet zal worden verslagen. Hij veranderde Sara, en maakte haar weer een jonge vrouw. En nam een man van honderd jaar oud en veranderde hem terug naar zijn jeugd.

⁵⁸ Ongeacht hoe onredelijk het mag lijken, God gaf de belofte. “En Abraham twijfelde niet aan de belofte van God, door ongelof; maar was sterk, en gaf God de eer, want hij oordeelde dat Hij, dat Hij bij machte was te doen wat Hij beloofd had.”

⁵⁹ Wat behoren wij dan vanmorgen te zijn? “Wij zijn de kinderen van Zijn belofte. Wij, die in Christus gestorven zijn, zijn Abrahams Zaad, en zijn erfgenamen met Hem, met de belofte.” Dan, ongeacht hoeveel ziekte er komt, wat voor een dood wij sterven, hoeveel armoede wij doormaken, Gods doel kan niet worden verslagen. Hij zal ons weer doen opstaan. “Omdat Ik leef, zult gij ook leven.” Dat is onze hoop.

⁶⁰ En ik weet, aangezien het vandaag mijn verjaardag is, en dat ik een oude man wordt. Ik kijk naar mezelf in de spiegel, en ik zie dat die kleine jongeman, die deze tabernakel bouwde, niet meer die kleine jongeman is. Hij wordt een oude man, gebogen schouders, een baard die grijs wordt, het haar dat dunner wordt, maar niets kan het doel van God verslagen. Niets! Daarom rust ik verzekerd, op de belofte: “Omdat Ik leef, zult gij ook leven.” Ik sluit mij aan bij Job van weleer: “Ik weet dat mijn Verlosser leeft, en op de laatste dag zal Hij op de aarde staan.” Het is een doel dat God heeft. Ik moet dit doel dienen. Mijn hele leven moet onderworpen zijn aan Zijn doel, en aan Zijn programma. Ieder van ons is zo. God heeft een doel voor . . .

⁶¹ Oude Abraham kon—kon volharden, Hem ziende Die onzichtbaar is, want het was het doel van God dat hij wist dat God hem de belofte had gegeven. Het . . . ongeacht hoe alles ook tegen leek te zijn, God gaf Abraham die belofte. Dus God vervulde Zijn belofte. Dat deed Hij aan Abraham. Dat deed Hij aan al Zijn kinderen. En Hij zal Zijn belofte houden.

⁶² Het was Mozes, toen hij onderwezen werd in al de wijsheid van de Egyptenaren, toen hij wist dat God een doel had in zijn leven.

⁶³ Het was Jochebed, zijn moeder, die haar lieve baby nam, de schattigste baby in de hele wereld in die tijd, een lief klein jongetje; en hem in een ark zette en hem de Nijl in duwde, waar de krokodillen vet waren van kleine Hebreeuwse kinderen, want ze werden aan de krokodillen gevoerd. En zij nam haar baby en duwde hem regelrecht in de kaken van de dood, dit wetende: dat Gods doel niet kon worden tegengehouden. “God van Abraham, zorg voor mijn kind, en breng hem naar het doel waarvoor U hem hebt gebracht.” Er was niet genoeg water in de Nijl om hem te

verdrinken. Er waren niet genoeg krokodillen in de hele wereld om hem te kunnen opslokken. Hij was Gods uitverkorene.

⁶⁴ En zoals hij Gods uitverkorene was, voor dat doel, zijn wij Gods uitverkorenen vandaag, die in de opstanding van de Here Jezus geloven. En er zijn geen bommen, er is geen hel, er is helemaal niets wat Gods doel kan vernietigen. Wij moeten in de opstanding gaan. Het is een belofte die wij van God hebben. Gods doel.

⁶⁵ En Mozes, toen hij veertig jaar oud werd, een man van middelbare leeftijd, en hij was op school getraind geweest. Maar God heeft soms zo'n eigenaardige wijze, om Zijn dingen te laten gebeuren die Hij beloofde. Hoe Hij Mozes nam, helemaal naar de achterkant van de woestijn, en hem het geschreeuw en de angstaanjagende geluiden liet horen, terwijl hij in de wildernis strompelde. En daarginds toen, alleen in de woestijnen, en de gierende winden, de schorpioenen en de cobra's, en alleen daarbuiten in de woestijn, totdat hij bijna omkwam. Er is niets dat het doel van God kan weerstaan. God had Mozes voortgebracht, en Mozes moest doen wat God hem vertelde te doen; want Gods doel kan niet worden verslagen.

⁶⁶ Het was onze persoon vanmorgen, Job, dat toen hij in het diepst van zijn nood was, toen al zijn rijkdom van hem was weggenomen. Zijn kinderen waren dood. Zijn lichaam was uitgebroken in steenpuisten. En hij was in de grootste nood waarin hij ooit was geweest. Zat op een ashoop, met een scherf, de zweren te schrapen. En zijn vrouw in de deuropening: "Waarom vervloek je God niet en sterf?"

⁶⁷ Toen de leden van zijn kerk zeven dagen lang hun rug naar hem toe keerden, en hem beschuldigden. Terwijl ze hem hadden moeten troosten. Maar ze beschuldigden hem ervan een geheime zondaar te zijn, en beschuldigden hem ervan een teruggevallene te zijn.

⁶⁸ Het was in dat grote uur, het was op dat grote moment dat het tijd was, dat God Job meenam naar de heilige zandgronden; waar Hij elke gelovige naartoe neemt, naar een ervaring, naar de achterkant van de woestijn, zoals Hij met Mozes deed; naar de kleine geheime kamer, waar Hij u bracht; naar de kolenschuur, waar ik het ontving. God heeft een plaats, en een doel, en een tijd. En toen Hij Job in deze toestand had, had Hij hem op de heilige zandgronden, want Hij zou hem iets gaan openbaren dat nooit zou weggaan.

⁶⁹ O, voor die heilige zandgronden! Hij moet elk echt kind daarheen brengen. Hij krijgt u op die plekken waar geen duivel ooit kan komen. Er is geen leraar die het ooit kan wegverklaren. Hij geeft u iets op die zandgronden daarginds, dat, van ervaring, dat u nooit zult vergeten zolang de tijden voortschrijden; ongeacht hoe atheïstisch uw moeder, uw vader, uw man, vrouw,

uw deelgenoten mogen worden. Elke ware gelovige heeft die plek waar God hem heeft ontmoet. Er is niet één die het niet heeft. Elke gelovige heeft het. Elke persoon die uit het Koninkrijk van God is geboren, kent die plek, dat moment, dat uur, dat God hem nam. En op die heilige zandgronden, in de tegenwoordigheid van de brandende braamstruik, deed Hij iets met die gelovige wat heel de mentaliteit van de wereld niet zou kunnen vernietigen. “Op deze rots zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten der hel zullen haar niet overweldigen.” Op deze Rots, de geestelijke openbaring van de opgestane Jezus! Op deze Rots!

⁷⁰ Job, in zijn ellende, alles was weg. Zijn vrouw had zich tegen hem gekeerd, en beschuldigde hem. En al zijn gelovige vrienden hadden zich tegen hem gekeerd, want zij hadden alleen maar theologie. En al de anderen hadden zich tegen hem gekeerd.

⁷¹ Maar God zei: “Kom hier, Job. Ik ga u iets geven, jongen. Ik ga iets in u plaatsen dat alle duivels van de hel niet uit u kunnen schudden.” En in . . . Elke leraar in de wereld zou u misschien op de een of andere manier mogen beschuldigen, maar het zal nooit wankelen. Weet u wat hij deed? Hij trok gewoon het gordijn wat omhoog, en zei: “Job, kijk daarginds!” En wat zag Job? Wat denkt u dat hij zag? Hij zag Pasen, voor de eerste keer ervan. Hij zag de eerste Pasen, en hij schreeuwde: “Ik weet dat mijn Verlosser leeft!”

⁷² O, wat een gezegende plaats om te zijn! Elke man die door God is uitverkoren, en elke vrouw en elk kind, komt naar die plek op die heilige zandgronden naar waar God het gordijn opheft, en u Hem in Zijn opgestane kracht ziet. U weet dat Hij leeft. En wij, zoals Job, kunnen roepen: “Ik weet dat mijn Verlosser leeft, en in de laatste dagen zal Hij op de aarde staan. Al vernietigen de huidwormen dit lichaam, toch zal ik uit dit vlees God aanschouwen.”

⁷³ Die eerste blik op Pasen deed een profeet schreeuwen. En de donders bulderden en de bliksem flitste. Hij zag Pasen, de eerste keer ervan. Wanneer zag hij het? Niet toen hij zijn verzorgde kleren aan had; niet toen hij zijn haar misschien tot in de puntjes had gekamd; niet toen hij in de beste gezondheid verkeerde. Maar toen hij in de problemen zat, toen hij in moeilijkheden lag, bijna op het uur van zijn dood, dat is wanneer hij Pasen zag. Dat is waar hij de eerste opstanding zag.

⁷⁴ O, het was vergelijkbaar met u en ik. Het was toen we ergens bij een altaar lagen, totdat we klaar waren om te sterven, en zeiden: “Here God, doe iets voor mij!” Het was toen dat God het gordijn omhoog trok, en wij Pasen zagen.

⁷⁵ Wij zien Pasen, niet zozeer op een theologische manier. Wij hebben Pasen nooit gezien als het dragen van nieuwe kleren. We hebben Pasen nooit gezien als kleine konijntjes en gekleurde

eieren. Wij zien Pasen in de kracht van de opstanding van de Here Jezus Christus. Dat was het echte Pasen.

En toen hij het uitschreeuwde, antwoordde God terug met Vuur.

⁷⁶ Het was David, toen hij verworpen en verbannen was. Het was David, nadat hij had gezondigd, en die vreselijke misdaad had begaan. Het was David, toen hij verbijsterd was en zijn zoon was weggenomen, de vreugde van zijn hart. Het was David, de profeet en de koning, die huilde toen hij zag dat hij oud werd, en dat hij terug moest naar het stof van de aarde. Het was David die zei: “Ook zal mijn vlees rusten in hoop, omdat Hij niet zal toelaten dat Zijn Heilige verderving zal zien, noch zal Hij Zijn ziel in de hel achterlaten.”

⁷⁷ Het was toen David zijn zwaarste tijd had. Het was toen David verbijsterd en in nood was en bijna in het uur van de dood, toen God het gordijn ophief, en zei: “Kijk daarginds, David!”

⁷⁸ David zei: “Mijn vlees zal rusten in hoop, want Hij zal niet toelaten dat Zijn Heilige verderving ziet. Noch zal Hij Zijn ziel in de hel laten, dus mijn vlees zal rusten in hoop.”

⁷⁹ O, het is op dat uur, vriend. Het is op dat tijdstip. Het is in die cruciale kruisigingsuren dat wij de opstanding zien. Het is in die tijd, wanneer dat God ervan houdt Zijn genade te vertonen. Het is in die tijd wanneer God ervan houdt om Zijn kinderen te troosten.

⁸⁰ Het donkerste uur dat deze wereld ooit heeft gezien, was Goede Vrijdag; toen alle hoop, alles wat er geschreven was, alle hoop die ze hadden was wat er op papier stond geschreven. Alle hoop die ze hadden was wat een of andere filosoof had gezegd, en daar was de Vorst des Levens, stervende op Golgotha. Het was het donkerste uur dat de wereld ooit heeft gezien.

⁸¹ Maar Pasen bracht het helderste uur voort dat de wereld ooit zag, want alle bijgeloof en alle twijfels en alle angsten werden weggenomen toen God Hem deed opstaan.

Waarom was het donker? Wat maakt het donker?

⁸² Laten wij, zoals ik een tijdje geleden zei, over de vogels nagaan, over de bloemen; over waarom kleine paaslelies met Pasen bloeien? Waarom zingen de vogels in het voorjaar? Waarom komen er bloesems tevoorschijn? Het is omdat de zomer op komst is. Wat veroorzaakt het? In februari, zowat de slechtste maand die we hebben, de winter heeft zich steeds meer, meer en meer doorgezet tot hij zijn laatste slag toeslaat, dan trekt hij zich terug, om plaats te maken voor het leven. De dood heeft zijn laatste slag geslagen. Het moet zich terugtrekken, en het leven zijn plaats laten hebben.

⁸³ Wat maakt dat het donker is voordat de dag opkomt? Het is het donkerst net voor daglicht. We worden verteld door

wetenschappers dat het het licht is dat drukt, nadert, neerkomt. De zon komt op over de wereld. Haar licht drukt op de duisternis. Ze maakt haar laatste slag. Ze kan niet meer standhouden. Duisternis kan nooit standhouden in de aanwezigheid van het licht. Het kan het niet. Licht is tien miljoen keer sterker dan duisternis, dus het licht en de duisternis kunnen niet samenwonen. En als het licht begint op te komen, valt de duisternis neer en wordt het verdicht. Het wordt samengeperst.

⁸⁴ Net als u inkt in een—een wastobbe vol bleekmiddel laat vallen. Het is gewoon niet meer. Er is geen zwarte inkt meer, wanneer het in bleekwater valt. Het wordt zelf bleekmiddel.

⁸⁵ O, zo is het met zonde. Wanneer het in het Bloed van de Verlosser valt, bestaat het gewoon niet meer. Het is weg. Geen wonder dat Hij zei: “Het is in de zee van vergetelheid.” Het bad van Gods bleekmiddel, dat nooit meer gevonden kan worden. Het valt gewoon uiteen. Het bestaat niet meer. Zo is het met zonde, wanneer u eens de echte opstanding ziet, en de prijs die voor die opstanding werd betaald.

⁸⁶ Duisternis, die samengedrukt wordt, want binnenkort zal het verdwijnen. En dan zodra het licht komt, is er geen duisternis meer. Waar gaat het heen? Wat is er met die zwarte nacht gebeurd, die een paar uur geleden rond deze tabernakel hing? Het kan er nu gewoon niet meer zijn. De zon schijnt. Waar is het naartoe gegaan? Naar welk deel werd het omhooggetild, of naar waar ging het omlaag? Het was er gewoon niet meer. En de reden dat het donker was, is omdat er geen licht was.

⁸⁷ En de reden dat de mens geen hoop had, was dat er geen opstanding was geweest. Maar Pasen bracht opstanding voort. Nu is de duisternis niet meer. Het is licht.

Wij zullen wandelen in dit Licht, dit prachtige
Licht,
Dat komt waar de dauwdruppels van genade
helder zijn;
Schijn overal om ons heen bij dag en bij nacht,
Jezus, het Licht van de wereld.

⁸⁸ De nacht vordert, en laten we dat nu op nationaal vlak zetten. Dit is het donkerste uur, het donkerste uur dat deze wereld ooit heeft gezien. Zelfs de natuur beeft. In één ogenblik zou deze hele aarde verpulverd kunnen worden. Wat zou er gebeuren met de reactie op . . . met de reactie van waterstof of—of—of zuurstof, of sommige van deze grote bommen, de atoom-reactie? Elke boom, elk gras, alles, elke ledemaat, elk doel, elke persoon, elk ding zou gewoon in stukken breken en terug naar zuren gaan. Ziet u wat het is? De hele wereld beeft. Er staan bommen klaar.

⁸⁹ Alles lijkt precies op tijd te zijn ingesteld. En als de duisternis zijn tijd bepaald is, hoeveel te meer het Licht dan de zijne!

⁹⁰ Wat maakt dat het nu zo donker is? Wat veroorzaakt deze dingen? De kerken die allemaal de gemeenschap hebben verbroken. Wij twisten. “O, is dat zo? Ik ben een Methodist. Ik ben een Presbyteriaan. Ik ben van Pinksteren. Ik ben Church of God. Ik ben Assemblies.” O, kunt u het niet zien, kinderen? Als dat alles is waar we op moesten staan, zouden wij de meest ellendige mensen ter wereld zijn.

⁹¹ Ik ben zo blij voor een kleine, geheiligde plaats, een klein plekje hier beneden op Ohio Avenue in een kolenschuur één nacht, waar God het gordijn omhoog trok. Methodist, Baptist, Presbyteriaan, Pinkstermensen, ze vlogen toen allemaal weg, want ik zag Pasen. Ik zag Jezus, als mijn Verlosser. Ik zag Hem als de opstanding en het Leven. “Hij die gelooft in Mij—Mij, al ware hij dood, toch zal hij leven. Een ieder die leeft en in Mij gelooft, zal nimmermeer sterven.” Ik zie Hem, als de enige Koning en Machthebber, het enige dat mij zou kunnen helpen, de enige Gever van Eeuwig Leven, de Enige die mijn ziekte zou kunnen genezen, mijn ziekten zou kunnen wegnemen, Wie mij zou kunnen doen opstaan in de laatste dagen. Hij liet mij gewoon voorbij het gordijn kijken, en ik zag Hem, de opstanding. Toen sloot ik me aan bij Job: “Ik weet dat mijn Verlosser leeft!” En nadat er geen Methodist of Baptist of Presbyteriaan of Pinkstergelovigen meer zijn, zal mijn Verlosser nog steeds voortleven.

⁹² U zou kunnen zeggen: “Wel, dit is op *deze* manier en dat is op *die* manier; tenzij u *dit* doet, tenzij u *dat* doet.”

⁹³ Ik weet beter, want ik heb voorbij het gordijn van de tijd gekeken. Ik ben op de geheiligde zandgronden geweest; met elke gelovige hier. Er is geen duivel die die zandgrond kan aanraken. Er is geen doctor in de theologie die het kan wegverklaren. Hij genas mij toen ik ziek was. Hij redde mij toen ik verloren was. Hij leeft voor immermeer. “Vraag mij hoe ik weet dat Hij leeft? Hij leeft in mijn hart.”

Hij is niet dood, maar Hij is opgestaan uit de dood.

⁹⁴ En deze grote duisternis die nu over de aarde zwiept, is niets maar om te verklaren dat het Licht Zijn weg naar beneden drukt.

⁹⁵ Wanneer de dood zo dichtbij hangt, dat het over een uur kan zijn. In één uur vanaf nu zou de wereld zijn dood tegemoet kunnen. Als de dood zo dichtbij hangt, wat is het dat het veroorzaakt? Het is Leven, Leven dat op komst is; de opstanding, het Pasen voor al Gods kinderen. Het hangt laag. Het staat te drukken. De engelen dalen neer. De grote Heilige Geest komt binnen. De duisternis eist haar laatste tol, want het Licht zal hier spoedig zijn. Christus zal komen, de vreugde en de hoop der eeuwen, een echte opstanding, voor alle gelovigen. Want wij zullen met Hem delen in Zijn opstanding, zoals wij met Hem

hebben gedeeld in Zijn lijden. “Hij die met Mij lijdt, zal met Mij regeren.”

O, moet ik dan thuis naar de hemel worden
gedragen

Op een bloemrijk bed van gemak,
Terwijl anderen vchten om de prijs te winnen,
En door bloedige zeeën varen?

Nee, ik moet vechten, wil ik heersen.

Laat mijn moed toenemen, Here.

⁹⁶ Dat is mijn gebed. O, ik mag niet gaan als een lafaard. Ik moet niet dagelijks rondlopen met mijn hoofd neerhangend, alsof er iets vreselijks was. Wanneer ik naar de wereld kijk en al hun duisternis en al hun gedoe; ik moet mijn hoofd omhoog doen, wandelen met mijn hoofd tussen de arenden, dit wetende: “dat ik Hem ken in de kracht van Zijn opstanding.” Omdat Hij leeft, leven wij ook. Omdat Hij uit de dood opstond, zal ik ook opstaan; zult u ook opstaan. Dat is wat Pasen voor de gelovige betekent.

⁹⁷ Enige tijd geleden, daar in . . . De Eerste Wereldoorlog, was aan de gang. Ze hadden zware gassen die ze gooiden, zoals mosterd- en chloorgas, en het was gevaarlijk. Het vergiftigde alles. De bladeren zouden sterven, de bomen zouden sterven, en het gras zou sterven, alles, waar dat gas (dat mosterdgas) het zou verbranden, wanneer ze het zouden gooien.

⁹⁸ Een kapelaan, op een Paasmorgen, hij ging door de—de tenten heen waar de gewonden en de stervenden lagen.

⁹⁹ Een verpleegster van het Rode Kruis kwam langs. De jongens waren al zo lang daar aan het front geweest, ze waren gewoon zo moe. En dus, ze had een—een bos rozen in haar hand, en terwijl ze langs elk klein bed liep waar de jonge mannen lagen, en huilden. Het was Pasen. Wat een Pasen voor hen; vliegtuigen vlogen over, en bommen die er vielen! Ze nam een roos en gaf een aan elke jonge man, zei: “God zegene u. God zegene u, broeder.” Die soldaten zouden die roos vastgrijpen en het uitschreeuwen, want ze wisten dat die roos gegroeid had in een land waar ze thuishoorden.

¹⁰⁰ Broeder, vanmorgen, zijn we in een wereld van gevaarlijke giftige gassen. We zijn in een wereld waar allerlei doctrines en dingen, die zeggen: “Er is geen opstanding. En er is geen Goddelijke genezing. Er is geen *dit* of *dat* of *anders*.” Maar het is geen Rode Kruis verpleegster, maar de Heilige Geest die af en toe langskomt en ons naar die geheiligde zandgronden brengt, van Gods genade, en giet in ons hart een klein teken vanuit het Land voorbij aan de rivier.

¹⁰¹ Hij zei: “Prediker vriend,” hij zei, “ik stond daar en huilde, totdat ik zo huilde totdat ik zei. . . Een van de jongens ging op een motor naar de frontlinies, voorbij La Salle, Lotharingen, en hij zei dat hij daarheen ging om een of ander—wat verkenning

te doen. En zei. . . Ik zei tegen hem: ‘Sergeant, mag ik met u meerijden?’ Hij zei: ‘Zeker, kapelaan, spring er maar op.’ Hij zei: ‘U neemt uw eigen. . .’ Zei: ‘Dat is in orde. Ik wil gewoon met u meerijden.’ Hij zei: ‘Zeker, spring er maar op.’”

¹⁰² Zei: “We reden tot we die gebleekte woestijn bereikten, waar zelfs geen sprietje gras of wat dan ook was.” En zei: “Terwijl hij zijn materiaal aan het voorbereiden was, dat hij bericht terug moest sturen, of wat hij ook moest doen;” hij zei: “Ik liep daar wat rond. Ik dacht: ‘O, is dit niet een vreemd Pasen! Hier in dit land, waar de bommen alle gebouwen met de grond gelijk hebben gemaakt, waar de bomen zijn neergemaaid door machiegeweren; er is zelfs geen sprietje gras meer over.’” Hij zei: “O God, dit is een beeld van deze wereld een dezer dagen, wanneer de zonde haar tol heeft geëist. Dit zal het beeld ervan zijn.”

¹⁰³ En zei: “Mijn—mijn aandacht en mijn ogen werden aangetrokken door een bepaalde rots.” En zei: “Ik ging ernaartoe en dacht: ‘Here, waarom wilt U dat ik bij deze rots sta?’” Hij zei: “Ik tilde de rots gewoon omhoog, en toen ik dat deed, was daar een kleine paaslelie met zijn kop omhoog. Het was tijdens de hele storm beschermd gebleven. De hele tijd met de giftige gassen werd het niet aangetast, want het was verborgen in de rots.”

¹⁰⁴ “Ik weet dat mijn Verlosser leeft.” O God, ongeacht wat de wereld zegt, verberg mij in de Rots der Eeuwen, Here. Wanneer de stormen voorbij zijn, laat me opnieuw mijn hoofd opheffen naar het leven. Omdat Hij leeft, leven wij ook. Wat kan de gelovige zeggen, die op de zandgronden is geweest, die getuige is geweest van deze dingen? “Ik weet dat mijn Verlosser leeft.”

¹⁰⁵ De kerk, de wereld, de . . . ze gaan vanmorgen naar de kerk; velen van hen om een nieuwe jas te tonen; sommigen van hen om een nieuwe hoed te laten zien. Ze zullen ze niet meer zien tot de volgende Pasen. Het is om te pronken met wereldsgezindheid en ijdelheid. Velen van hen gaan naar de kerk, gewoon om zich achter hun zonden te verschuilen, en om tot bepaalde grote organisaties te behoren, en te zeggen: “Ik ben een *Zo-en-zo*. Ik behoor tot *Zo-en-zo*.” Dat is alles wat ze weten. Dat is alles wat ze hebben geloofd.

¹⁰⁶ Maar o, voor ons vanmorgen, door de genade van God, hebben we op een plaats gestaan waar Mozes stond; we hebben gestaan op de plaats waar Job stond; we hebben gestaan op de plaats waar David stond; en we roepen met heel onze stem: “Ik wéét, mijn Verlosser leeft; en in de laatste dagen zal Hij op deze aarde staan; zelfs als de huidwormen dit lichaam vernietigen, toch zal ik in mijn vlees God zien, die ik zelf zal zien; die mijn ogen zullen aanschouwen, en geen ander. Wij hebben niets in deze wereld gebracht; het is ijdelheid en trots. Het is zeker dat

we niets meenemen. De Here heeft gegeven en de Here heeft genomen, geprezen zij de Naam des Heren." Eén ding wist hij: "Mijn Verlosser leeft!" Niet: "Hij *zal* leven." "Hij leeft," dat is voortzetting, voor altijd. "Hij leeft!" En omdat . . . Jezus zei: "Omdat Ik leef, leeft gij ook."

¹⁰⁷ Laten we nu even onze hoofden buigen voor gebed ter afsluiting.

¹⁰⁸ O, vandaag, mijn arme vervallen vriend, als u nog nooit tot deze plaats bent gekomen! O, u zegt: "Ik ben hier vele malen in de tabernakel geweest, broeder Branham." Dat is geweldig. Dat waardeer ik. "O, ik ben in andere kerken geweest. Ik heb fijne predikers horen spreken." Dat is geweldig. "Ik lees mijn Bijbel." Dat is nog steeds prima.

¹⁰⁹ Maar bent u ooit tot die plaats gekomen waar Hij het gordijn omhoog heeft getrokken, die geheiligde plaats waar een ervaring uw hart trof; dat u weet dat Pasen geen sprookje was; dat u weet dat Pasen geen Kerstman was, een of ander klein verzinsel; dat u het zelf weet, dat Hij leeft; en omdat Hij leeft, u ook leeft? Als u dat nog nooit hebt ervaren, is dit de allerbeste tijd om God vanmorgen het gordijn te laten opheffen. Jezus leeft. Hij is los, op de aarde, vanmorgen. Hij is uw Redder vandaag; misschien uw Rechter morgen.

¹¹⁰ Maar hebt u die ervaring nog nooit meegemaakt? Zo niet, zou u dan gewoon uw hand opsteken en zeggen: "God, wees mij genadig. Ik zal nu geloven"? [Leeg gedeelte op de band—Red.] . . . persoon daar achteraan met haar hand. God zegene u, meneer, daarginds. Nog iemand, steek uw handen op.

¹¹¹ Allen hier nu die die ervaring niet hebben gehad, zou u uw hand willen opsteken en zeggen: "God, vanmorgen, op Uw eigen Goddelijke manier . . . Ik vraag U niet of vertel U niet hoe U het aan mij moet geven, Here. Maar op Uw eigen Goddelijke manier, Here, wilt U mij tot die plaats brengen, waar er iets in mijn hart gebeurt? Ik heb mijn ups en mijn downs gehad, mijn goede en mijn slechte tijden, en ik kan op de een of andere manier gewoon niet stabiel blijven. Maar laat dit voor mij een echte Pasen zijn. Breng mij naar die plaats, Here, aan de achterkant van de woestijn. Vorm daar mijn hart, op dit moment. En geef mij die heilige zandgronden om op te staan, waar geen demoon of anders wat, of niemand ooit iets tegen mij zou zeggen, ik weet dat het echt is. Laat mij voorbij het gordijn van de tijd kijken, naar morgen. Daarom kwam ik hier vanmorgen, Here, om dat te vinden. Ik hoorde de prediker het proberen uit te leggen. Ik wil dat U het mij openbaart."

¹¹² Wilt u uw hand opsteken? God zegene u, dame. God zegene u, en u daarginds, de jonge man. En God wees met u. Aan mijn linkerkant hier, daar in het linker gangpad. Aan mijn linkerkant, zou iemand zeggen: "God, wees mij genadig, op dit moment."

God zegene u, hier in het andere gangpad. Ja. Steek uw hand op en zeg: "God, wees mij genadig." God zegene u, jonge dame.

Ik heb heimwee en ben moe, en ik wil Jezus zien,
Ik wil de lieflijke klokken van de haven horen luiden;
Het zou mijn pad verlichten en alle vrees doen verdwijnen;
Heer, laat mij voorbij het gordijn van de tijd kijken.

¹¹³ "Laat me gewoon even kijken, Jezus in Zijn opstanding zien." Zou er nog iemand zijn voordat we nu in gebed afsluiten? Wees gewoon oprecht. Steek uw hand op. "Ik ben nooit getuige geweest van de doop van de Heilige Geest, broeder Branham." Dat is waar ik het over heb. Dat is de enige manier waarop u erfgenamen van de belofte kunt worden, is door—is door de doop van de Heilige Geest. Dat weet u. Dat is uw geboorte. Dat is uw geheiligde zandgrond. God zegene u, dame. God zegene u daarginds, zoon. God zegene u, meneer. God zegene u, dame. God zegene u, daar achteraan. Dat is juist. God zegene u, meneer. God zegene u, jonge man.

Heer, laat mij voorbij het gordijn van de tijd kijken.

Laat mij voorbij het gordijn van verdriet en vrees kijken,
Laat mij de lieflijke havenklok horen luiden;
Het zou mijn pad verlichten en alle vrees doen verdwijnen;
Heer, laat mij voorbij het gordijn van de tijd kijken.

¹¹⁴ Als u op die plaats staat waar u niet precies weet waar u bent! Tien of vijftien handen zijn omhoog gegaan. Ik voel dat er meer zijn. Op deze Paasmorgen, waarom steekt u uw hand niet op en zegt u niet: "Here, hier ben ik. En als dat bad om elf uur opengaat, ga ik ook meteen dat water in. Ik ga erheen om gedoopt te worden, zodat ik in nieuwheid van Leven opgewekt kan worden om met U te wandelen, Here. Ik wil voorbij het gordijn van de tijd kijken. Ik wil nu een ervaring hebben, op deze Paasmorgen, zodat ik op elk moment in het leven kan zeggen: 'Ja, ik zat in een klein oud opgemetselde tabernakel, één prachtige Paasochtend. God deed het gordijn omhoog. Ik keek eraan voorbij. Ik zag dat mijn kerk niet erg veel betekende. Ik zag dat er niets meer op aarde was dat nog veel voor me betekende. Daar verkocht ik alles wat ik had. Ik kocht de Parel van grote prijs. Ik aanvaardde Jezus als mijn Redder.' Ik steek nu mijn hand op, Here God. Wees mij genadig. God, ik wil voorbij het gordijn van de tijd kijken." Zou er nog iemand zijn nu voor we sluiten?

¹¹⁵ Dierbare God, dit is een plechtig moment. Wij genieten van de zegeningen. Wij hebben genoten van het Woord. Wij hebben ons verheugd, meer dan wij het kunnen uitleggen, de tegenwoordigheid van de Heilige Geest, die ons deze grote verzekerdheid heeft gegeven, dat we zijn overgegaan, en we overgegaan zijn van—van de dood naar het Leven. En er zijn mensen die nu aanwezig zijn, Here, velen van hen, die hun handen hebben opgestoken. Dit is een plechtig moment.

¹¹⁶ Misschien werden ze opgeleid in een religieuze school. Misschien hebben ze kaarsen gebrand. Misschien hebben ze gebeden herhaald, over rozenkransen. Misschien sloten ze zich aan bij een bepaalde denominatie; op een bepaalde manier ondergedompeld, water op hun hoofd gegoten, of besprenkeld. Misschien hebben ze de Geloofsbelijdenis van de Apostelen opgezegd en zijn ze door een rituele routine gegaan; maar nooit bij die geheiligde zandgronden gekomen, nooit tot die plaats gekomen zoals Job, zoals Mozes, zoals Abraham, zoals al Uw kinderen dat waren. Ze zijn nooit tot die plaats gekomen zoals die discipelen die die ochtend naar het graf gingen, en ontdekten dat Hij weg was.

¹¹⁷ Sta het toe, Here, nu, degenen die hun hand opstaken, dat de grote Heilige Geest in hun hart zal komen en dit grote werk zal verrichten waar wij nu om vragen. Hoor ons, Here. Ze zijn van U. Ze zijn de vruchten van de Boodschap. Ik bid dat U hen op wonderbare wijze zult zegenen. Geef hun vandaag de doop van de Heilige Geest.

¹¹⁸ En wij weten het niet, misschien zien wij nooit weer een Pasen. Er zijn hier ongetwijfeld mensen die dat niet zullen zien; niet een Pasen zoals dit, een Pasen als een gedenkteken. Maar Here, mogen zij dat echte Pasen zien, die ene, Here, waar hun lichaam zich opnieuw zal vormen in de gestalte van een jonge man of vrouw, uit het graf zal komen om voor altijd te leven.

¹¹⁹ Zegen hen, Here. Ze zijn de Uwen. U was Degene die hen trok. Want er staat geschreven: "Niemand kan tot Mij komen, tenzij Mijn Vader hem eerst trekt." Nu zijn ze van U, als U hen hebt getrokken. Als U dicht genoeg bij hen bent, om hun handen omhoog in de lucht te doen trekken, bent U er dicht genoeg bij om de rest van het werk te doen. Ze zijn de Uwen, Vader. Sta het toe dat dit de vredestijd voor hen zal zijn.

¹²⁰ Dank U voor al dezen die lang geleden hun beslissing hebben genomen, en het nieuwe leven hebben ervaren, op de heilige zandgronden hebben gestaan. We zijn hier om ons vanmorgen met hen te verblijden, in de hoop op de komst van de Here Jezus, wanneer ook wij zullen—gemeenschap met Hem zullen hebben in Zijn opstanding, zoals wij gemeenschap hadden in Zijn lijden. Sta het toe, Here. Moge Zijn Geest ons leiden en ons loodsen, terwijl wij verder reizen.

121 Geef ons een geweldige dienst nu, om half tien, Here. En genees onmiddellijk de zieken en de aangevochtenen.

122 Mogen zij die nog nooit zijn ondergedompeld, vanmorgen naar het graf komen, naar beneden gaan en weer opstaan, in het watergraf hier, Here, wat door onze Here is opgedragen. Na Zijn opstanding verscheen Hij en zei Hij: "Ga heen in de gehele wereld, predik het Evangelie. Wie gelooft en gedoopt is, zal gered zijn." Sta het toe, Here, en het zal zo zijn.

123 Geef ons een geweldige avond vanavond. Doe het, Vader, geef ons een geweldige dag. Mogen wij lang genieten van de tegenwoordigheid van God. Want wij vragen het in Jezus' Naam, Amen.

124 Er is gewoon iets met dat oude lied, het doet me gewoon iets! Wanneer de duisternis weg is, wat gebeurde er? Licht. Laten we het nu zingen, tot eer van God. Iedereen samen nu.

O, wij zullen wandelen in het Licht, een
prachtig Licht,
Komen waar de dauwdruppels van genade
schitteren;
Schijn geheel om ons heen bij dag en bij nacht,
Jezus, het Licht van de wereld.

125 Toen Hij op Paasmorgen eruit kwam, verbrak Hij alle duisternis; 't vluchtte gewoon weg. Nu staat Hij als het Licht. "Ik ben de opstanding en het Licht, de opstanding en het Leven, de opstanding en het hiernamaals." Alles ook is in Hem.

126 Hebt u Hem niet lief? Hoevelen hebben Hem lief? Steek uw handen heel hoog op. Dat is goed.

127 Schud nu iemand de hand die naast u zit, terwijl wij opnieuw zingen.

Wij zullen . . .

Rechts van u, links van u, achter u, voor u.

. . . prachtig Licht.
Jezus . . .

128 De diensten zullen nu volgen om half tien, en dan, er zal een predikingsdienst zijn, een gebed voor de zieken. De doopdienst zal om elf uur beginnen. U allen die gedoopt willen worden, door onderdompeling; het bad is gevuld. Ik zal mijn kleren meebrengen. We zullen over een poosje terug zijn.

129 Dan, vanavond, komt er vanavond weer een dienst, genezingsrij, een Boodschap en de genezingsrij. En we zullen zien wat, eh, vanavond is het weer avondmaal in de tabernakel. Wij zien; we hebben een erg druk programma, wij zullen dus nu moeten opschieten. Ga naar uw voorziene plaatsen, ga ontbijten, en kom verheugd terug.

¹³⁰ Terwijl we nu staan en zingen: “Hij leeft, Hij leeft, Christus Jezus leeft vandaag.” In orde, broeder Neville, wilt u hier komen.

Hij leeft, Hij leeft, Christus Jezus leeft
vandaag!

Hij wandelt met mij en spreekt met mij langs 's
levens smalle pad.

Hij leeft, Hij leeft, om redding te geven!

U vraagt mij hoe ik weet dat Hij leeft? Hij leeft
binnenin mijn hart.

¹³¹ Nu, iedereen, een groot “Halleluja!” “Halleluja!”

Hij leeft, Hij leeft, Christus Jezus leeft
vandaag!

Hij wandelt met mij en spreekt met mij langs 's
levens smalle weg.

Hij leeft, Hij leeft, om redding te geven!

U vraagt mij hoe ik weet dat Hij leeft? Hij leeft
binnenin mijn hart.

¹³² Laten we het opnieuw zingen. Als we bij “Hij leeft, Hij leeft” komen, laten we onze handen zo naar Hem opsteken. “Hij leeft, Hij leeft. Vraag mij hoe ik weet dat Hij leeft? Hij leeft binnenin mijn hart.” Iedereen nu.

Hij leeft, Hij leeft, Christus Jezus leeft
vandaag!

Hij wandelt met mij, Hij spreekt met mij langs
's levens smalle weg. (. . . ? . . .)

U vraagt mij hoe ik weet dat Hij leeft? (In orde,
nu.) Hij leeft binnenin mijn hart.

¹³³ Is Hij niet wonderbaar? Dit heilige, plechtige moment nu, waar we mogen gaan om naar onze huizen te gaan voor ons ontbijt. Kom weer verheugd terug.

¹³⁴ Ik ga vragen, terwijl we onze hoofden buigen, of onze geliefde broeder Foulst hier, uit Canada, of hij ons met een woord van gebed wil laten gaan. Broeder Foulst, alstublieft.

IK WEET DAT MIJN VERLOSSER LEEFT DUT58-0406s
(I Know My Redeemer Liveth)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op Paaszondagmorgen bij zonsopgang, 6 april 1958, in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten, en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org